

तम् । खेचलभये देवदेयम् । इति जटाधरः ॥
(यथा, कादम्बरी । “सिद्धायनानि कृतविविध-
देवतोपयाचितकानि” ॥)

उपयामः, पुं, (उप + यम् + घञ् ।) विवाहः । इत्य-
मरः । (यथाङ्गपानविशेषः । यथा यजुर्वेदे ७।४।
११। “उपयामयहीतोऽसि” । उपयाम्यतेऽनेन ।
उप + यम् + णिच् + अच् । इति व्युत्पत्त्या सि-
द्धम् ॥)

उपयुक्तः, त्रि, (उप + युज् + क्तः ।) योग्यः । उचितः ॥
उपयोगः, पुं, (उपयुज्यते इति । उप + युज् + घञ् ।)
आचरणम् । इति विजयरत्नितः । इत्यसिद्धार्थ-
यापारः । इति विश्वमिश्रः ॥ (“अनङ्गलेखक्रिय-
योगयोगम्” । इति कुमारः । १।७। भोजनम् ।
“औषधान्नविहारामुपयोगं सुखावहम्” । इति
निदानस्थाने प्रथमेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥)

उपयोगिता, स्त्री (उपयोगिन् + तल् ।) उपयोगिनी
भावः । प्रलसाधनता । प्रयोजनम् । आनुकूल्यम् ॥
उपयोगी, [न्] त्रि, (उपयोगोऽस्यास्तीति । उप-
योग + इनि ।) उपयुक्तद्रव्यादिः । क्रियासाधनम् ।
आनुकूलः ॥ (“तदुपयोगिनि प्रारीरकसूत्रा-
दीनि” । इति वेदान्तसारे । २॥ उपभोगद्रव्यम् ।
यथा कथासरित्सागरे । १५ तरङ्गे ।

“अस्ति कन्यारत्नं मे गृह्यतामुपयोगि चेतु” ।)
उपयोगं, व्य, उपजोषम् । आनन्दः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

उपरक्तः, पुं, (उप + रज्ज् + क्तः ।) राजयुक्तः । सूर्य-
श्चन्द्रश्च । इत्यमरः । राजः । इति हेमचन्द्रः ॥

उपरक्तः, त्रि, (उप + रज्ज् + क्तः ।) व्यसनार्तः । देव-
मानुषान्यतरपीडयुक्तः । इत्यमरः ॥

उपरक्त्यं, स्त्री (उपगतं रक्त्यं यच्) रक्त्यार्थं सैन्य-
स्थापनम् । चौकी इति ख्यातम् । तत्पर्यायः ।
सज्जनम् २ । इत्यमरः ॥

उपरतः, त्रि, (उप + रम् + क्तः ।) मृतः । इति
सूतिः ॥ (यथाह नारदः ।

“पितृभ्युपरते पुत्रा विभजेयुर्धनं पितुः” ॥)
विरतः ॥

उपरतस्युहः, त्रि, (उपरतानया स्युहा धनाद्याकाङ्क्षा
यस्य ।) सत्यपि सत्ते खगतधनेच्छारहितः । स्वस-
मानाधिकरणस्वत्वसमानकालीनेच्छा प्रागभावा-
समानकालीनेच्छासंभवान् । इति दायवत्त्वम् ॥
इच्छारहितः ॥ (“पितृभ्युपरतस्युहे” । इति
याज्ञवल्क्यः ॥)

उपरतिः, स्त्री, (उप + रम् + क्तिन् ।) विरतिः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मार्कण्डेये ६१।८ ।

“विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि । नमोऽस्तु ते” ॥)
“निगृहीतेन्द्रियाणां विषयेभ्य उपरमणम् ।
अथवा विहितकर्मणां विधिना परित्यागः” ।
इति वेदान्तः ॥

उपरमः, पुं, (उप + रम् + घञ् ।) निपातनात् न
दृष्टिः । उपरतिः । इति हेमचन्द्रः ॥ (“फेनोपरमे
कल्कद्रव्यं नियोजयेत्” । इति वैद्यके ॥)

उपरसः, पुं, (उपमितं रसेन ।) उपधातुः । तद्यथा ।

खेचरम् । अञ्जनम् । कङ्कडम् । गन्धारी । गैरिकम् ।
क्षितिनागः । शैलेयं । इति राजनिर्घण्टः ॥

“गन्धो हङ्गुलमभ्यतालकशिलाः खोतोऽञ्जनगट-
ङ्गणम्, राजावर्तकचुम्बकौ स्फटिकया शङ्खः खटो
गैरिकम् । कासीसं रसकङ्कपर्वसिकता वोलाश्च
कङ्कडकम्, सौराष्ट्री च मताः समी उपरसा सूतस्य
क्षिचिद्गुणैः” ॥ इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे
प्रथमभागे ॥)

उपरागः, पुं, (उप + रज्ज् + घञ् ।) राजयुक्तश्चन्द्रः ।
सूर्यश्च । इत्यमरः ॥ (“उपरागान्ते शशिनः समु-
पगता रोहिणीयोगम्” । इति शाकुन्तले । निकट-
स्थितित्वात् निजगुणादेरन्यत्रारोपणम् । यथा
स्फटिकस्तम्भे रत्नपुष्पाणां रत्तिमारोपः ।) राजः ।
विगानम् । परीवादः । इति हेमचन्द्रः ॥ दुर्नयः ।
ग्रहकल्लोलः । व्यसनम् । इति मेदिनी ॥ (यथा
रघौ १६।७ । “विभर्षि चाकारमनिर्द्वतानां
मृगालिनी हैममिवोपरामम्” ॥)

उपरामः, पुं, (उप + रम् + घञ् ।) निवृत्तिः । तत्प-
र्यायः । आरतिः २ अवरतिः ३ विरतिः ४ इत्य-
मरः ॥ विरामः ५ उपरमः ६ इति भरतः ॥ आ-
रामः ७ उपरतिः ८ इति हेमचन्द्रः ॥

उपरि, व्य, (ऊर्ध्वं ऊर्ध्वायां ऊर्ध्वात् ऊर्ध्वायाः ऊर्ध्वं
ऊर्ध्वां वा वसत्यागतो रमणीयं वा । “उपर्युपरि-
ष्टात्” । ५।३।११ । इति ऊर्ध्वस्योपादेशो रिन्
प्रत्ययश्च ॥) ऊर्ध्वम् । इति व्याकरणम् ॥ उपर
इति भाषा ।

(“त्वय्यासमे नयनमुपारस्पन्दि शङ्खे मृगाच्याः ।
मीनक्षोभाच्चणकुवलयश्रीतुलामेव्यतीति” ॥
इति मेघदूते उत्तरमेघे ३४ श्लोकः ।

“अवाङ्मुखस्योपरि पुष्पदृष्टिः
पपात विद्याधरहस्तमुक्ता” ।
इति रघुः । २।६० ॥)

उपरिष्टात्, व्य, (ऊर्ध्वं ऊर्ध्वायां ऊर्ध्वात् ऊर्ध्वायाः
ऊर्ध्वं ऊर्ध्वां वा वसति आगतो रमणीयं वा ।

“उपरि उपरिष्टात्” । ५।३।११ । इत्यूर्ध्वस्य
उपादेशो रिष्टातिष्ठ प्रत्ययश्च ।) उपरि । ऊर्ध्वम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रामायणे ४ काण्डे ।

“नाथस्तान्नोपरिष्टाच्च गतिर्नामु न चामरे” ॥)
उपरीतकः, पुं, शृङ्गारबन्धविशेषः । आसन वाँधन
इत्यादि भाषा । तस्य लक्षणं यथा ।

“एकपादसुरौ क्षाला द्वितीयं स्तन्यसंस्थितम् ।
नार्यौ कामयते कामी बन्धः स्यादुपरीतकः” ॥
इति रतिमञ्जरी ॥ अत्र विपरीतकोऽपि पाठः ॥

उपरूपकं, स्त्री, (उपमितं रूपकेण ।) नाटकविशेषः ।
स तु अष्टादशविधः । यथा ।

“नाटिका चोटकं गोष्ठी सट्टकं नाट्यरासकम् ।
प्रस्थानोत्थापकाव्यानि प्रेङ्गुयं रासकन्तथा ॥
संलापकं श्रीगदितं शिल्पकञ्च विलासिका ।
दुर्मूर्खिका प्रकरणी हल्लीशो भागिकेति च ॥

अष्टादश प्राङ्गुरूपकाणि मनीषिणाः ।
विना विशेषं सर्वेषां लक्ष्म नाटकवन्मतम्” ॥
इति साहित्यदर्पणे ६ परिच्छेदः ॥

उपरोधः, पुं, (उप + रुध् + घञ् ।) अनुरोधः ॥
(प्रतिबन्धः । “अन्येषामपि मैत्रोपजीविनां दृष्ट्य-
रोधं करोधि” । इति महाभारते आदिपर्वणि ।
३।४५ । “तपोधननिवासिनामुपरोधो माभूत्” ।
इति शाकुन्तले प्रथमाङ्के ॥)

उपरोधकं, स्त्री, (उप + रुध् + घञ् ।) गमाभारम् ।
वासयहम् । इति शब्दरत्नावली ॥

उपर्युपरि, व्य, ऊर्ध्वार्ध्वं । उपर उपरि इति भाषा ।
सामीप्यम् । यथा “उपर्युपरि ग्रामम्” । इति
व्याकरणम् ॥

उपलः, पुं, (उपलति । उप + ल + क । यद्वा, उं
श्रम्भुं पलति यः । उ + पल + अच् ।) पाषाणः ।
(यथा,—

“रेवां द्रव्यस्युपलान्वधमे विन्ध्यपादे विप्र्रीर्याम्” ।
इति मेघदूते पूर्वमेघे १६ श्लोकः ।) रत्नम् । इति
मेदिनी ॥ (यथा मनुः । ११।१६७ ।

“मणिमुक्ताप्रवालानां तामस्य रजतस्य च ।
अयःकांस्योपलानाञ्च दादशाहं कणाम्बता” ॥

वालुका । यथा, “मिषगुपलान्प्रक्षिणी नना” । इति
ऋग्वेदे । ६।११२।३ । “उपलेषु वालुकासु”
इति भाष्यम् ॥)

उपलक्षणं, स्त्री, (उप + लक्ष् + ल्युट् ।) अज्ञहृत्-
स्वार्थलक्षणा ।

(“स्वसिद्धये पराक्षपः परार्थं स्वसमर्पणम् ।
उपादानं लक्षणलक्षणा शुद्धैव सा द्विधा ॥

यथा कुन्ताः प्रविशन्ति । इत्युपादानम् । गङ्गायां
घोषः । इत्युपलक्षणम्” । इति काव्यप्रकाशः ॥)

एकपदेन तदर्थान्यपदार्थकथनम् । यथा, सुदितत्वम् ।
“देशान्तरे मृते पत्न्यौ साध्वी तत्पादुकादयम् ।
निधायोरसि संशुद्धा प्रविशेज्जातवेदसम्” ॥

अत्र पादुकादयमित्युपलक्षणं द्रव्यान्तरमपि ॥
उपलक्ष्यः, पुं, (उप + लक्ष् + ल्युट् ।) आश्रयः । अव-
लम्बनम् ॥

उपलक्षिप्रियः, पुं, (उपलक्षिः प्रियो यस्य ।) चमर-
नामवनजन्तुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

उपलब्धार्था, स्त्री, (उपलब्धः अर्थो यस्याः ।) आख्या-
यिका । इत्यमरः ॥ द्वितीयदेशादिकथा ॥

उपलब्धिः, स्त्री, (उप + लभ् + क्तिन् ।) मतिः ।
प्राप्तिः । (यथा, रघुः ५।५६ । “दृष्ट्वा हि मे स्थात्
स्वपदोपलब्धिः” ।) ज्ञानम् । इति मेदिनी ॥ (यथा
महाभारते १४ । अनुगीतापर्वणि । २२।२६ ।

“कामन्तु नः खेषु गुणेषु सङ्गः
कामञ्च नान्योन्यगुणोपलब्धिः ।
अस्मान् विना नास्ति तवोपलब्धि-
स्तावदृते त्वां न भजेत् प्रहर्षः” ॥)

उपलभेदी, पुं, (उपलं भिनत्तीति । उपल + भिद् +
णिनि ।) पाषाणभेदी दन्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(अश्वभेदशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)
उपलम्भः, पुं, (उप + लभ् + घञ् ।) उपसर्गात् खल-
घञोरिति तुम् । अनुभवः । इत्यमरः ॥

(यथा रघुः १४।२ ।
“विस्मयमस्मान्मतयां न दृष्टौ